

ΑΝΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΑ΄

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΜΑΙΟΣ 1878

ΑΡΙΘ. 135.

Συνδρ. έτησια 'Αθηνών Δρ. 1.-
 » » 'Επαρχιών » 11200
 » » 'Εξωτερικού » 2.-

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

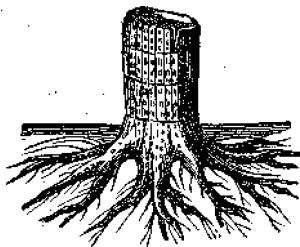
'Εν όδω 'Ερμού άριθ. 79

Είς ούδένα, έκτός τών ταχυϊκών αυτης άνταποκριτών, στέλλεται ή έφημερίς τών «Παιδων» άνευ προκληρωμένης.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ ΕΙΤΕ ΓΕΩΛΟΓΙΚΑ.

ΣΤΡΩΜΑ ΑΝΘΡΑΚΟΦΟΡΟΝ.

'Αναβαίνοντας προς τὰ άνω άπαντώμεν έτερον στρώμα, λίαν σπουδαϊόν και περίεργον διά τόν άνθρωπον, έπικαθήμενον επί του έρυθρού φαμμίτου, — τὸ ἀ ν θ ρ α κ ο φ ό ρ ο ν — τὸ δὲ ζήτημα διά μιᾶς γεννᾶται, πόθεν και ποία ή οδός, εκ τῆς οποίας έσχηματίσθη τὸ στρώμα τοῦτο, και πῶς έσχηματίσθη;

Ρίζα και κορμός Σκυλλαρίας.

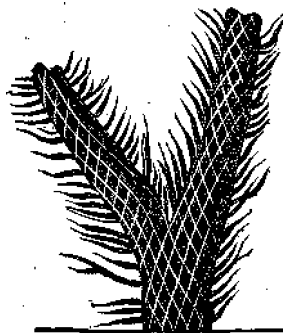
'Η άπόκρισις, τήν όποιαν ή έπιστήμη δίδει εις τήν έρώτησιν ταύτην, είναι, «τὰ δένδρα, τὰ φυτὰ και τὰ χόρτα τών πρωτογενῶν δασῶν.»

Καλαμίτης.

'Επειδή δὲ τὸ στρώμα τοῦτο χωρίζεται εις άλλα μικρότερα στρώματα υπό φλεβῶν είτε στρωμάτων φαμμίτου, σχιστολίθου, τιτανολίθου και σιδηρίτου, συμπεραίνεται ότι ή επιφάνεια τῆς γῆς, όπου υπήρχεν ή βλάστησις εκείνη, κατεκλύσθη υπό τῶν υδάτων, και έπ' αυτης έπεσυρεύθη άμμος, κτλ., έπειτα άνέδυσσε και εκάλυφθη εκ νέου υπό νέας βλαστήσεως και πάλιν κατεκλύσθη κτλ. αἱ καταδύσεις και αναδύσεις αυται ήσαν φαίνεται πολλὰ και διαδοχικαί, διότι και τὰ μεταξύ στρώματα εξ όρυκτῶν οδῶν είναι πολλαχού διάφορα.

Τὰ οὕτω πως καλυφθέντα ταῦτα δένδρα και φυτὰ επειδή δὲν ήσαν ξυλώδη, αλλά σαρκώδη, έπως θα είπωμεν παρακατῶν, διά τῆς πίεσεως και τῆς θερμότητος εξομώθησαν, έχασαν τήν μορφήν των και απέτελεσαν όμοιόμορφον όγκον. Διά τοῦ μικροσκοπίου όμως εξεταζόμενοι οἱ λιθάνθρακες τῆς εποχῆς ταύτης παριστάνουσι τήν αυτην όψην, τήν όποιαν και τινα τῶν σημερινῶν φυτῶν τῆς διακεκαυμένης και εδ-

Λεπιδόδενδρον.

της εξομώθησαν, έχασαν τήν μορφήν των και απέτελεσαν όμοιόμορφον όγκον. Διά τοῦ μικροσκοπίου όμως εξεταζόμενοι οἱ λιθάνθρακες τῆς εποχῆς ταύτης παριστάνουσι τήν αυτην όψην, τήν όποιαν και τινα τῶν σημερινῶν φυτῶν τῆς διακεκαυμένης και εδ-

κράτων ζωνών, ως λ. χ. τών πτεριδων, φοινίκων, φραγοσυκιών, καλάμων κλ.

Ἐπειδὴ δὲ εὐρίσκονται καὶ εἰς μέρη, τὰ ἵποια τὴν σήμερον εἶναι σκεπασμένα ἀπὸ πάγον, ἔπεται, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνῃ ἢ θερμοκρασία τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς πρέπει νὰ ἦτο πολὺ μεγάλη; διότι ἄλλως δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ζήσουν ἐκεῖ τοιαῦτα φυτά.

Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς ἐπιστήμης μαθαίνομεν, ὅτι τὸ φυλῶδες μέρος τῶν φυτῶν σχηματίζεται διὰ τῆς ἐπιπροῆς οὐχὶ τῆς θερμότητος, ἀλλὰ τοῦ φωτός τῶν ἡλιακῶν ακτίνων, καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ τὰ ἐν λόγῳ φυτὰ ἐλλείπει ἐντελῶς τὸ φυλῶδες μέρος, συμπεραίνεται μετὰ βεβαιότητος, ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνῃ ἢ ἐπιφάνεια τῆς γῆς μας ἐκαλύπτετο ὑπὸ παχέας, θερμῆς καὶ ὑγρᾶς ὀμίχλης, ἣτις δὲν ἄφινε τὰς ἡλιακὰς ακτίννας νὰ φθάσουν μέχρις αὐτῆς· τὰ ἐπ' αὐτῆς δένδρα καὶ φυτὰ, ἐπομένως, ὑπὸ τὴν εὐνοικωτάτην ἐπιπροῆν τῆς θερμότητος καὶ ὑγρασίας ἠῤῥήσαν ταχέως καὶ τὸσον δαφυλῶς, ὥστε ἡ Γῆ μας οὐδέποτε πλέον ἔφερεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς τοιαύτης τεραστίαν βλάστησιν.

Ὁθεν δικαίως ὁ συγγραφεὺς τοῦ ὠφελιμοτάτου βιβλίου, «Λόγοι ἐν Αἰθίοις,» περιγράφει τὴν ἐποχὴν ἐκεῖνῃν διὰ τῶν ἐξῆς ὠραίων στίχων,

Ἄνταῦθα δένδρα βηλῆ, ἄγνωστα τῇ ποιήσει
 Ἐτῆ καλαιῶ, οἱ ἐγγενεῖς υἱοὶ τῶν ἐν τῇ φύσει,
 «Θερμότητος τε κρατερᾶς καὶ πλημμυρῶν ἀφρόνων,
 «Κατεργομένων μεθ' ὀρυγῆς ἐκ τῶν νεφῶν ἀπόνως,
 «Τ' ἀκαθῶτα στελέχη των εἰς οὐρανὸν ὀψυδοί,
 «Κ' ἐν μεσημβρίᾳ πόρρωσι τὸ σκότος ἐφαπλοῦσι.»

Ὁ σχηματισμὸς τοῦ ἀνθρακοφόρου στρώματος ἀποδεικνύει δύο μεγάλας ἀληθείας· 1) τὴν ἀγαθὴν τοῦ Θεοῦ πρόνοιαν ὑπὲρ τοῦ ἀνθρώπου, προτομοῦσασαν καὶ ἐναποταμιεύσασαν τὴν τοσοῦτον χρήσιμον ταύτην διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ ὕλην καὶ 2) τὸ θεόπνευστον τῆς Ἁγίας Γραφῆς, διότι ἀναγινώσκουμεν εἰς τὸ πρῶτον κεφάλαιον τῆς Γενέσεως, ὅτι φῶς καὶ βλάστησις (δένδρα, χόρτα κλ.) ὕπῃρχον πολὺ πρὶν φανεῖν ὁ ἥλιος καὶ ἡ Σελήνη ἐν τῷ στεραώματι. *Ὅχι διότι ταῦτα δὲν ὑπῆρχον, ἀλλὰ διότι δὲν ἐφαίνοντο ἕνεκα τῶν ἀτμῶν καὶ τῆς ὀμίχλης, τὰ ὁποῖα ἐσκέπαζον τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Γῆς, καὶ ἐπειδὴ ὁ ἥλιος δὲν ἐφαίνετο, τὰ φυτὰ τῆς ἐποχῆς ἐκεῖνης ἤσαν μόνον σαρκώδη, διότι, ὡς προεῖπον, μόνον διὰ τῆς ἐπιπροῆς τῶν ακτίνων αὐτοῦ σχηματίζεται τὸ φυλῶδες μέρος τῶν δένδρων, ὥστε ἡ γεωλογία ἀντὶ νὰ ἀναίρεση, ἐπιβεβαίωσεν τὴν Γραφήν.

Τὰ ζωικά ἀπολιθώματα τὰ εὐρισκόμενα εἰς τὸ ἀνθρακοφόρον στρώμα ἀνήκουσι κυρίως εἰς ζωόφυτα (κοράλια καὶ ἐγκρινίτας) πίνας, σπησίας προσέτι ἀ-

ναφαίνονται ἐδῶ ἐκεῖ καὶ σκελετοὶ ἰχθύων γιγαντιαίου μεγέθους καὶ σαυροειδοῦς οργανισμοῦ.

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν τὸ στρώμα τοῦτο εἶναι διεσπασμένον, ἀποδεικνύει, ὅτι μετὰ τὸν σχηματισμὸν αὐτοῦ ἤρξε νὰ συνέδρασαν ἰσχυροὶ σεισμοί, διὰ τῶν ὀπθίων διεσπάρθη πολλαχού; ἀνυψώθησαν τινὰ μέρη; καὶ ἐδυσθίσθησαν ἄλλα, μεταξὺ δὲ τῶν ῥηγμάτων εἰσῆλθον τὰ κατακαθίσματα τῶν ὑποκειμένων καὶ ὑπερκειμένων στρωμάτων, τούτου ἕνεκα πανταχοῦ, ἔπου ὑπάρχουσι ἀνθρακωρυχεῖα, ἀπαντῶνται εἰς αὐτὰ καὶ φλέβες ἄλλων πιτρωμάτων. (Ἀκολουθεῖ.)

ΘΥΜΟΣΟΦΙΑ ΠΤΗΝΩΝ

Ἐἰς τὸ Λαντοῦτνον (Landudoo· πόλιν τῆς Οὐαλλίας, ἐπὶ τερπνῆς τινος θέσεως ἀνθρωπός τις εἶχεν ἐν μικρὸν τραπέζιον ἐσκεπασμένον μὲ πρᾶσινον χονδρόπανον, καὶ ἐν μέγα κλωδίον περιέχον πολλὰ κανάρια, στρουθία (σπουργίτας) τῆς Ἰάδας, καὶ μικροὺς πρᾶσινοὺς ψιττακοὺς, τὰ ὅποια πολλοὶ ἄνθρωποι παρατήρουν μετὰ θαυμασμῶν διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν ἐκτελούμενα παιγνίδια, καθὼς καὶ σεις, μικροὶ μου φίλοι, θέλετε θαυμάσειε ἔταν ἀναγνώσητε τὰ καθέκαστα, τὰ ὅποια ἔρχομαι νὰ σᾶς διηγηθῶ.

Κατὰ πρῶτον ἐν μικρὸν παράπηγμα συνιστάμενον ἐκ δύο ξύλων καὶ ἐνδὸς σχοινίου τεταμένου μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἔχοντος ἕνα κλωιδίον (χαλκῶν) εἰς τὸ μέσον, ἐτέθη ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ὁμοίαζε μικρογραφικὴν σχοινοδοσίαν.

Ἐπειτα ἠνοιχθή ἡ θύρα τοῦ κλωιδίου καὶ προσεκληθῆ ὀνομαστὶ εἰς παπαγάλος, ὅστις ἐξῆλθεν ἀμέσως καὶ ἐπεριπάτει ἐπὶ τοῦ σχοινίου, διερχόμενος συγχρότως διὰ τοῦ κλωιδίου, καὶ περιστρεφόμενος ἐντὸς αὐτοῦ συμφάνως μὲ τὰς διαταγὰς τοῦ κυρίου του.

Ἀποῦ ἐτελείωσε καὶ τοῦτο, ὁ κύριος τῶν πτηνῶν ἐφώνησε, «Ποῦ εἶσαι κύρ Βράου;» καὶ παρευθὺς ἐν στρουθίον τῆς Ἰάδας ἐξῆλθε τοῦ κλωιδίου, καὶ ἐστάθη ἀκίνητον ἐπὶ μίᾳ λεπτῆς καθέκλας· ἔπειτα διατάχθη νὰ σταθῆ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του, καὶ κατόπιν νὰ πλαγιάσῃ ἐπὶ τῆς ῥάχης τε ὡς ἀποθαμμένον, καὶ ἔκαμεν ὅδῳ· ἅμα δμως ἤκουσε τὸ «Ὁ ἀστυνόμος ἔρχεται» ἐσηκώθη καὶ ἔτρεξεν ἐντὸς τοῦ κλωιδίου!

Εἰς μικρὸς στόλος ἐστολισμένους μὲ σημαίας ἐτέθη μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ τέσσαρα κανάρια προσεκληθῆσαν ἐκ τοῦ κλωιδίου. «Γύρα, Ζέμμι, ἀνάβα εἰς τὴν ρωσικὴν σημαίαν» εἶπεν ὁ ἄνθρωπος· παρευθὺς δ' ἐν μικρὸν πτηνὸν πτερυγίσαν ἐκάθησεν ἐπὶ τῆς ῥωσικῆς σημαίας. «Σὺ, Βέλλι, πήγαινε εἰς τὴν γαλλί-

κην σημαίαν » και δ εὐπειθῆς Βέλλι ἐπέταξεν ἐπάνω εἰς τὴν γαλλικὴν σημαίαν. Ἐπειτα ἄλλο πτηνὸν ἐκάθισεν εἰς τὴν τουρκικὴν και τὸ τέταρτον εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν, ἥτις ἦτο ἐπὶ κορυφῆς ὄλων.

Ἄλλὰ τὸ γελοιοδέστατον θέαμα ἦτο νὰ βλέπῃ τις τρία κανάρια, φοροῦντα μικροὺς ἐκ βελούδου μανδύας και τρέγωνα καπέλα, νὰ κάθηνται εἰς μικρὰν ἀμαξάν. Ὠνομάζοντο δὲ τὸ ἐν Βασίλισσα Βικτωρία, τὸ ἄλλο Γρωθάννης, και τὸ τρίτον Ἰπασπιστής. Ἄλλα δύο κανάρια ἐκάθισαν εἰς λεπτὰς καθέκλας ἐπὶ μικρῶν ξυλίνων ἵππων τόσον ἥσυχα, ὅσον δύνανται τις νὰ φαντασθῆ· εἰς παπαγάλος ἔπειτα προσεκλήθη ἔξω, και διετάχθη νὰ φέρῃ τὸν πῖλον τῆς Βασίλισσας Βικτωρίας, τὸν ὁποῖον ἀμέσως ἤρπασε μὲ μεγάλην ὀρμὴν· ἔπειτα διετάχθη νὰ λάβῃ τὸν πῖλον τοῦ Γρωθάννη, τὸ ὁποῖον ἐξετέλεσεν ἀμέσως, και ἔπειτα τοῦ Ἰπασπιστοῦ.

Δύο στρουθία τῆς Ἰάδας προσεκλήθησαν κατόπιν και διετάχθησαν νὰ θέσουν τὸν λαμῖν των μέσα εἰς δύο κλειοὺς στερεωμένους εἰς τὸ ἄκρον τοῦ βυμοῦ τῆς μικρᾶς ἀμαξῆς. Κατ' ἀρχὰς ἦτο πολὺ δύσκολον νὰ πείσῃ αὐτὰ νὰ κάμουν τοῦτο, και ἔπειτα νὰ τραβήξουν ἀμφότερα διὰ μιᾶς· Ἄλλὰ μετὰ τινος θωπείας και ἐπιπλήξεως ἐτοποθετήθησαν ἐπὶ τέλους, και ἔτρεχον κατὰ μήκος τῆς τραπέζης μὲ γελοιοδέστατον τρόπον σύροντα τὴν ἀμαξάν, ἐνῶ πάντες οἱ παρευῶτες ἐγέλων ἀπὸ μέσης καρδίας.

Εἰς μικρὸς πάσαλος ἐτέθη ἔπειτα ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξηρτάτο λεπτὸν σχοινίον, τοῦ ὁποῖου ἡ ἄλλη ἄκρη ἐσφραγίζετο ἐπὶ τῆς τραπέζης, ὥστε ἐσχημάτιζε μίαν πλαγίαν κλίσιν. Κατὰ μήκος τούτου τοῦ σχοινίου ἐπεριπάτει εἰς μικρὸς παπαγάλος, πειθήνιος εἰς τὴν διαταγὴν, και ἔλαθεν εἰς τὸ βράμφο του ἐν νόμισμα, τὸ ὁποῖον ἐτέθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πασσάλου. Μετὰ ταῦτα ὁ κύριος τῶν πτηνῶν ἔθεσε διαφόρους πεντάρας ἐπὶ τῆς τραπέζης, τὰς ὁποίας ἐθεώρει ὡς μικρὰ ἔξοδα τῶν πτηνῶν, και διέταξεν ἕνα παπαγάλον νὰ τὰ συναῖη. Τὸ μικρὸν πτηνὸν ἐξῆλθε τοῦ κλωβίου, ἀλλ' εὐρῶν τὰς πεντάρας πολὺ βαρείας κατὰ πρῶτον ἀπεποιήθη νὰ μεταφέρῃ αὐτάς, μετὰ μίαν ὄμως ἐπιπλήξιν ἔσυρεν αὐτὰς ὀλίγον, και ἔπειτα τὰς ἀφῆκε προτοῦ νὰ πλησιάσῃ εἰς τὸ κλωβίον.

Τότε εἰς θεατῆς ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἡμισυ φράγκον, τὸ δὲ μικρὸν πτηνὸν ἀμέσως ἤρπασεν αὐτὸ εἰς τὸ βράμφο τε και ἔτρεξεν ἐντὸς τοῦ κλωβίου ὡς νὰ εὐχαριστήθη πολὺ εὐρὸν τόσον ἐλαφρὸν φορτίον. Ὁ ἀνθρώπος εἶπε τότε, ὅτι πρέπει νὰ ἦναι σοφὸν πουλίον διὰ νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἀργύρου! Ἄλλ' ἐν και ὁ παπαγάλος ἦτο πολὺ ἔξυπνος, οὐδεὶς ἐφαντάζετο ὅτι ἔδύνατο νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν!

Ἐρχομαι τώρα εἰς τὴν διήγησιν τῆς τελευταίας πράξεως, τὴν ὁποίαν διάφοροι ἄνθρωποι ἐθεώρησαν ὡς τὴν θαυμασιωτάτην μεταξὺ ὄλων. Ἐν πολὺ μικρὸν πιστόλιον ἐγεμίσθη μὲ πυρίτιδα, και ἐν κανάριον ἐξῆλθε τοῦ κλωβίου και διετάχθη νὰ πυροβολήσῃ· τὸ δὲ καλὸν και εὐπειθὲς πουλίον ἐξετέλεσε τοῦτο ἀμέσως· ἔσυρε μὲ τὸ βράμφο του τὸ σκανδαλί τοῦ πιστολίου, εἰς δὲ τὴν ἐκπυρσοκρότησιν ἔμεινε παντελῶς ἀτάραχον ὡς νὰ ἦτο συνειθισμένον εἰς τὸν κρότον τῶν ὄπλων, ἐνῶ οἱ θεαταὶ ἅπαντες ἐξαφνίσθησαν εἰς τὴν ἐκπυρσοκρότησιν.

Ὁ διευθύνων τὰ πτηνὰ κατέθεσε μετὰ ταῦτα, ὅτι διὰ νὰ φθάσουν ταῦτα εἰς τοιαύτην ἱκανότητα ἐδιδάχθησαν ὑπ' αὐτοῦ τρία κατὰ συνέχειαν ἔτη, και ὅτι ὁ προσηφωτέρως πρὸς τοῦτο τρόπος ἦτο νὰ φέρηται πρὸς αὐτὰ μὲ εὐμένειαν.

Ἡ διήγησις αὕτη ἐκτὸς τοῦ τερπνοῦ και ἐπαγωγοῦ διδάσκει ἕκαστον, ἰδίως δὲ ὑμᾶς, μικροὶ μου φίλοι, ὅτι διὰ νὰ ἀποκτήσῃτε γνώσεις και ἱκανότητας μεγάλας ἀπαιτεῖται νὰ ἦσθε ἐπίμονοι εἰς τὴν σπουδὴν και μελέτην τῶν διδασκομένων, διότι μόνον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἐπιτυγχάνεται τὸ ποθοῦμενον. Νὰ εὐγνωμονήτε δὲ πρὸς τοὺς γονεῖς και διδασκάλους σας διὰ πάντα εὐμενῆ και γλυκὴν τρόπον, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζονται εἰς τὴν διδασκαλίαν και εἰς πᾶσαν ὠφέλιμον πρὸς ὑμᾶς συμβουλήν, διότι πολλοὶ αἰῶνες παρήλθον ὅπως διὰ ἐνδελεχοῦς ἐρεῦνης δυνηθῶσι νὰ κατανοήσωσιν οἱ σοφώτεροι τῶν ἀνθρώπων, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ κάλλιστος τρόπος τοῦ μεταδίδειν ἐννοίας, γνώσεις και ὀδηγίας, οὗς δὲ ἤδη δρέπετε μὲ εὐκολίαν τόσων αἰῶνων κόπους. Λ.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀγάπη.

Ὁ Θεὸς και ἡ ἀγάπη Αὐτοῦ φαίνονται ἅπανταχοῦ ἐν τῇ φωτὶ, ἐν τοῖς χράμασιν, ἐν τοῖς ἀνθεσιν, ἐν τῇ τοῦ ἀνθρώπου ὠραιότητι, ἐν τῇ τῶν ἀλόγων ζώων εὐδαιμονίᾳ, ἐν τῇ ἀνθρωπίνῳ νῆ και ἐν τοῖς ἀπειραρίθμοις κόσμοις τῶν λαμπρῶν ἀστέρων, ἐν και ἐν ἐνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν κατ' ἰδιάζοντά τινα τρόπον, ἀπαρραλλάτως ὡς ὁ ἥλιος λάμπει μὲν ἐφ' ὄλων, φαίνεται ὁμοῦς διάφορος ἐφ' ἑνὸς ἐκάστου τῶν ἀντικειμένων· τοῦτέστι, μεγαλοπρεπῆς εἰς τὸν ὠκεανὸν, μαρμαίρων ἢ στίλβων εἰς τὴν σταγόνα τῆς δρόσου, ἐρυθρωπὸς εἰς τὸν ὄριμον καρπὸν, ἀργυρόχρους εἰς τὸ βυάκιον, ποικιλόχρους εἰς τὴν ἵριδα και ὠχρὸς και μὲ τρέμων φῶς εἰ τὴν σελήνην.

ΙΣΠΑΧΑΝ ἢ τὰ ἀρχαῖα ΑΣΠΑΝΔΑΝΑ.

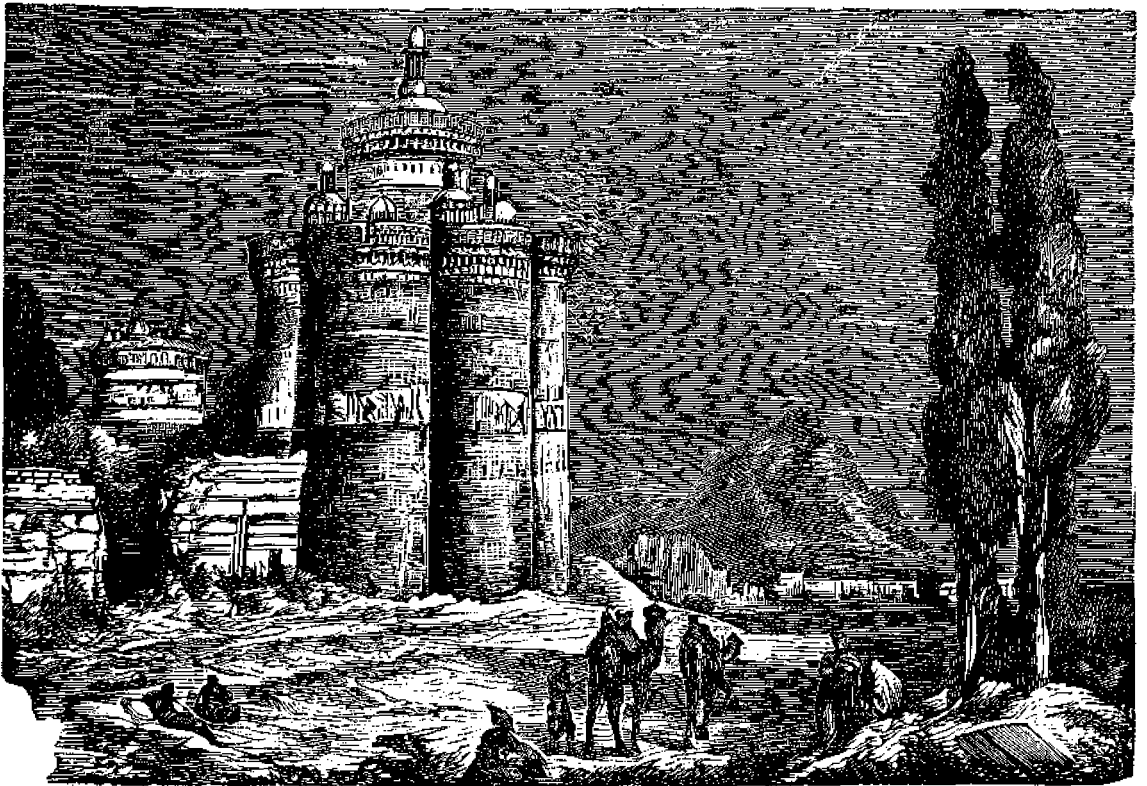
Ἡ Ἰσπαχάν εἶναι μία τῶν ἐπισήμων πόλεων τῆς Περσίας, περίφημος διὰ τοὺς κήπους, τὰ παλάτια καὶ τὰ ἐργαστήρια τῆς ὑφαντικῆς· ἕνεκα τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσεως εἶναι κέντρον ἐκτεταμένου ἐμπορίου μὲ τὸ Ἀφγανιστάν, τὰς Ἰνδίας, τὴν Κίναν, τὴν Τιβητίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον.

Εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς περιεῖχεν ὑπὲρ τοὺς 1,000,000 κατοικοὺς, 160 τζαμίια, 48 ἐκπαιδευτικὰ καταστήματα, 1,800 ἐταιρίας κερδανίων καὶ 273 δημόσια λουτρά,

«Ποῦν ἀρὰ γε θὰ λάβῃ τὸ βραβεῖον;» ἔλεγον καθ' ἑαυτὰ τὰ ἐράσματα ποικιλόχροα ἄνθη, ἐνῶ ἕν ἕκαστον αὐτῶν ἐπροχώρα μὲ ἐγώιστικὴν πεποίθησιν καὶ ὑπερηφάνειαν καὶ ἐφαντάζετο συγχρόνως εἰς αὐτὸ ἀφεύκτως ἤθελεν ἀξιοθῆ τοῦ βραβεῖου τῆς νίκης.

«Θὰ ρίψω ἕν βλέμμα εἰς ταύτας τὰς ὠραιότητας,» εἶπε καθ' αὐτὸ τὸ ἴον, ἐνῶ ἔστατο εἰς τὴν ταπεινὴν του θέσιν, μὴ τολμῶν κἀν νὰ παρευρεθῇ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνθέων εἰς τὴν συνέλευσιν, «καὶ θὰ παρατηρήσω τὰ συναδέλφια μου ἄνθη ἐνῶ διέρχονται ἀπ' ἐδῶ.»

Ἄλλ' ὅμως καθ' ἦν στιγμὴν τὸ ταπεινόφρον ἴον ἔ-

ΙΣΠΑΧΑΝ.

ἀλλ' ἕνεκα τῶν ἀλεπαλλήλων πολιορκιῶν καὶ καταστροφῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστη, ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς ὠλιγοστεύθη ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἤδη δὲν ὑπερβαίνει τὰς 70,000 κατοίκων· ἀλλ' ἡ τοποθεσία εἶναι ὠραία καὶ ἡ γῆ λίαν εὐφορος.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ μέρος τοῦ τείχους μετὰ τῶν πύργων αὐτοῦ.

ΜΕΤΡΙΟΦΡ ΣΥΝΗ.

Ἐμελλέ ποτε νὰ γαίνῃ συνέλευσις ὄλων τῶν ἀνθέων διὰ νὰ γνωσθῇ ποῖον εἶναι τὸ ὠραιότατον πάντων, εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κριτὴς ὤφειλε νὰ δώσῃ τὸ βραβεῖον.

ψωσε τὴν θελκτικὴν πλὴν ταπεινὴν κεφαλὴν του, διὰ νὰ παρατηρήσῃ ἐκ τοῦ κρυψῶνός του τὰ ἄλλα ἄνθη, παρατηρήθη ὑπὸ τοῦ κριτοῦ, ὅστις διακήρυξεν αὐτὸ τὸ ὠραιότατον, ἐπειδὴ εἶναι καὶ τὸ αἰδημονέστατον καὶ μετ' ἠφρονέστατον πάντων τῶν ἀνθέων διὸ καὶ ἔλαβε τὸ βραβεῖον.

Δικαίως ἔπειτα ὁ κριτὴς τὸ ἴον προτιμήσας,

Γὰρ ἄλλα τὰ ὑπερήφανα ἄνθη περιφρονήσας.

Διότι πικρὴ ἢ ἀρετὴ πάντοτε νὰ τιμᾶται

Ἢ κόσμος τοῦ προπετοῦς αἰεὶ νὰ προτιμᾶται.

Ἢ μάταιος, ὁ ἀλατῶν καὶ πᾶς οἰηματίας

Δὲν εἶναι ἄξιον τιμῆς ἢ προσοχῆς καμμίως

Ἄλλ' εἶναι μάλ' οὐκ ἄξιον μομφῆς καὶ τιμωρίας,

Ἐκεῖνος γὰρ θρασυτέτος κ' ἐνόχου τῶν μομφῶν.

Κὶ ἀφύπνως ἢ οἱ ἄφρονες θὰ καταδικασθῶσιν,
 Ἐνῶ οἱ ταπεινόφρονες δικαίως θ' ἀμειψῶσιν.
 Ὅχι μόνον στήν μέλλουσαν ζωὴν θὰ γείνουσιν ταῦτα,
 Ἀλλὰ συχνάκις καὶ ἐδῶ συμβαίνουν τὰ τοιαῦτα.

Τ' ἀκούομεν γινόμενα, τὰ βλέπομεν μὲ ἡμᾶς,
 Ὡς ἀπεφάνθη τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀφευδῆς τὸ στόμα,
 «Βεβαίως θὰ ταπεινωθῆ ὁ ἑαυτὸν υψόνων,
 «Θὰ ὑψωθῆ δ' ὁ ἑαυτὸν φρονίμως ταπεινῶν.» Κ.

Ἰαδοῦσι δ' Ἀρχιερεῖς δεικνύων εἰς τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον τὴν περὶ αὐτοῦ
 προφητείαν τοῦ Δανιήλ. (Δανιήλ κεφ. 7.)

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἦτο ἄρατος, ἐνεργητικὸς, γενναῖος καὶ ριψοκίνδυνος βασιλεὺς. Ἄλλ' ἤμως μετὰ δώδεκα ἐτῶν θριάμβους καὶ δόξαν κατέβη εἰς τὸν τάφον νεώτατος — ἐν ἡλικίᾳ 33 ἐτῶν, νικηθεὶς οὐχὶ ὑπὸ ἐχθρῶν, ἀλλὰ ὑπὸ τῆς ἐπαράτου οἰνοποσίας!
 Εὐθὺς ἀφοῦ ἀνέβη εἰς τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του

ἡ πρώτη φροντίς ἦτο νὰ καθυποτάξῃ τοὺς περὶ λαοὺς καὶ ἰδίως τοὺς Ἕλληνας, τὸ ὁποῖον πολὺ ταχέως ἐπέτυχε, μετὰ ταῦτα διέβη εἰς τὴν Ἀσίαν ἐπὶ κεφαλῆς μικροτάτου στρατοῦ παραβαλομένου πρὸς τὸν τοῦ Μεγάλου βασιλέως τῆς Περσίας Δαρείου, καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας παρὰ τὸν Γρανικὸν ποταμὸν.

Μετά τὴν μάχην ἐπεσκέφθη τοὺς πληρωθέντας στρατιώτας καὶ ἐφρόντισε διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανά τῶν φονευθέντων.

Μετά ταῦτα συνεκρότησεν ἄλλην τρομερὰν μάχην, ἐν Ἰσσίῳ τῆς Κιλικίας παρὰ τὴν θάλασσαν. Οἱ φονευθέντες εἰς αὐτὴν ἦσαν ἀναρίθμητοι. Ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπάτη εἰς φυγὴν, ἣ δὲ βασιλεῖα του διεσπάσθη.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐκυρίευσεν κατόπιον τὴν μεγάλην καὶ πλούσιαν πόλιν τῆς Τύρου, ἣτις ἦτο τότε ἡ μεγαλύτερα καὶ πλουσιωτέρα τοῦ τότε γνωστοῦ κόσμου, ὅπως τὴν σήμερον εἶναι τὸ Λονδῖνον. Ἡ Τύρος ἦτο ἐκτισμένη ἐπὶ τινος νήσου, περὶ τὸ ἥμισυ μίλιον ἀπεχούσης τῆς ἡρᾶς· ὁ δὲ Ἀλέξανδρος, ἐπειδὴ δὲν εἶχεν ἱκανὰ πλοῖα νὰ τὴν προσβάλῃ κατὰ θάλασσαν ἐπλήρωσε τὴ μεταξὺ τῆς νήσου καὶ τῆς ἡρᾶς διάστημα διὰ πετρῶν καὶ χώματος καὶ οὕτως ἐσχημάτισε τρόπον τινὰ γέφυραν, διὰ τῆς ὁποίας προσέβαλε τὴν πόλιν καὶ μετὰ 7 μηνῶν πολιορκίαν τὴν ἐξεπόρθησεν 8,000 ἐκ τῶν πολιτῶν τῆς ἐρνεύθησαν, 30,000 δὲ ἐπωλήθησαν ὡς ἀνδράποδα.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐπορεύθη τότε κατὰ τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἦτο ὠργισμένοι, διότι οἱ Ἰουδαῖοι δὲν τὸν ἐβοήθησαν, καὶ εἶχεν ἀπόφασιν νὰ τοὺς τιμωρήσῃ. Ἀλλ' οἱ Ἰουδαῖοι βλέποντες πᾶσαν ἀντίστασιν ματαιὰν ἀπεράσισαν νὰ μαλακώσῃ τὴν καρδίαν του καὶ οὕτω νὰ διεγείρωσι τὴν συμπάθειάν του· διότι ὁ Ἀλέξανδρος, ἂν καὶ τρομερὸς εἰς τὴν μάχην, εἶχεν ὅμως καρδίαν πολλὴν τρομερὰν.

Ὅθεν ὁ Ἀρχιερεὺς Ἰαθδοὺς πρᾶξιδοποιήθη εἰς τὸ τοῦ Θεοῦ ἐστόλισε τὴν πόλιν μὲ σημαίας καὶ ἄνθη καὶ ἤνοιξε τὰς πύλας αὐτῆς κατὰ συμβουλήν αὐτοῦ προσεῖθε ὁ λαὸς ἐφόρεσε λευκὰ φορέματα, οἱ δὲ ἱερεῖς τὰς ἰδιαιτέρας των στολὰς καὶ οὕτως ἐν πομπῇ ἐξῆλθον εἰς προὔπαντήσιν τοῦ τρομεροῦ κατακτητοῦ.

Ὅταν δὲ ὁ Ἀλέξανδρος εἶδε τὸν λαὸν καὶ τοὺς ἱερεῖς λευκὰ ἐνδεδυμένους, τὸν δὲ Μέγαν Ἀρχιερέα φέροντα πορφύραν καὶ βύσσον καὶ μίτραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τὸ περιστήθιον, ὁ νεαρὸς νικητὴς ἐχαιρέτησεν εὐσεβᾶστως τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα καὶ προσεκύνησεν ἐνώπιον τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ. Ὅταν δὲ τις τῶν μετ' αὐτοῦ τὸν ἠρώτησε τὴν αἰτίαν, ὁ Ἀλέξανδρος ἀπεκρίθη· «Δὲν προσκυνῶ τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ τὸν Θεόν, ὅστις τὸν ἔκαμε Μέγαν Ἀρχιερέα, διότι εἶδον τὸν ἴδιον ἄνθρωπον κατ' ὄναρ, ὅταν διελογίζομην πῶς ἠδυνάμην νὰ νικήσω τὴν Ἀσίαν, καὶ αὐτὸς μοὶ εἶπε νὰ διέλθω θαρραλέως τὴν θάλασσαν, καὶ ἤθελεν ὁδηγήσει τὸν στρατόν μου, ὥστε νὰ νικήσω τοὺς Πέρσας.»

Ἐπειτα δὲ δίδας τὴν δεξιάν του εἰς τὸν Μέγαν Ἀρχιερέα ὁ Ἀλέξανδρος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Ναόν, ὅπου προσέφερε θυσιάς. Ὅταν δὲ ἐφέρθη καὶ ἐξετιλόχθη ἐνώπιον αὐτοῦ τὸ Βιβλίον τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ ἀνέγνωσεν εἰς τὸ βον κεφάλαιον, περὶ τοῦ τρώγου, ὅστις ἐμελλε νὰ ἔλθῃ ἐκ τῆς Δύσεως καὶ νὰ κερατίσῃ τὸν κρινὸν καὶ καταβάλῃ αὐτόν κτλ. ἐξεπλάγη καὶ εὐχαριστήθη μεγάλως καὶ ἔδωκεν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἕ.π. ἐξήτησαν ἀνεχώρησε δὲ ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλήμ πολὺ εὐτυχέστερος παρ' ὅτι ἦτο· ὅταν ἤρχετο κατ' αὐτῆς ὠργισμένος.

Πόσον τρομερὰ τὰ πνευματικῶν ποτάμια καὶ ὁποῖας τρομερὰς καταστροφὰς ἐπιφέρουσιν εἰς τὰ ἄτομα, τὰς οἰκογενείας, τὰς κοινωνίας καὶ τὰ ἔθνη! Μικροὶ μου φίλοι· ἀπέχετε ἀπὸ τὰ πνευματικῶν ποτάμια, εἰάν θέλετε νὰ ἦσθε ἀσφαλεῖς ἀπὸ πρόκαιρον καὶ αἰωνίαν καταστροφὴν!

ΤΟ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΟΝ.

Τὸ Μαυροβούνιον κεῖται πρὸς νότον τῆς Ἑρζεγοβίνης καὶ Βοσνίας, εἰς δὲ τοὺς ἀρχαίους χρόνους ἀπετέλει μέρος τῆς Ἰλλυρίας. Ἡ παρούσα ἡγεμονία ὑστερον ἀπετέλει μέρος τῆς Σερβίας. Ὅτε δ' ἡ Σερβία κινήσῃ τὸν Μαυροβούνιον, εἶτε ἡ Ζήτα, καθὼς ἀνομάζετο τότε, ἐξησφάλισε τὴν ἐλευθερίαν αὐτοῦ διὰ τοῦ Πρίγκιπος Γεωργίου Βαλόχα, ὅστις εἶχε νυμφευθῆ τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως τῆς Σερβίας. Κατὰ τὸ 1867 τὸ Μαυροβούνιον προσεβλήθη ὑπὸ τῶν Τούρκων, ὁ δὲ ἦρωσ αὐτοῦ ἀρχηγὸς Ἰβάν Τσέρνοβιτς ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ Ζαβλιαν, τὴν τότε πρωτεύουσαν, καὶ νὰ ἀποσυρθῇ εἰς Κετίνην, ἣτις ἔκτοτε ἔγεινε τὸ κέντρον τῆς χώρας. Ἰὸ Ἰβάν εἰς τὴν φυγὴν του ἔλαβε μετ' αὐτοῦ καὶ τυπογραφεῖον, τὸ ὁποῖον ὅμως κατεστράφη μετὰ ταῦτα. Ὁ υἱὸς τοῦ Ἰβάν Γεώργιος, ἦταν ὁ τελευταῖος ἡγεμὸν τοῦ Μαυροβουνίου, διότι νυμφευθεὶς κυρίαν ἐκ Βενετίας, ἐγκατέλιπε τὴν πατρίδα αὐτοῦ καὶ μετέβη εἰς Ἰταλίαν, παραδώσας τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ κλήρου, κατὰ τὸ 1876. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ αὕτη κυβέρνησις διήρκεσε μέχρι τῆς παραδοχῆς τοῦ στέμματος ὑπὸ τοῦ πρίγκιπος Δανιὴλ, κατὰ τὸ 1882.

Ἡ χώρα τοῦ Μαυροβουνίου εἶναι πετρώδης, ἐπερ καθιστᾷ τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς δύσκολον. Οἱ κάτοικοι ζῶσιν εἰς ἀθλίαν καλύθας αἱ δὲ γυναῖκες ἐκτελοῦσι τὸ μέγιστον μέρος τῆς ἐργασίας, φέρουσαι τὰ ὀλίγα προϊόντα των εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τῶν ὤμων των. Ἄν καὶ ὠραῖαι, ὅταν ἦναι νέαι, ἡ σκληραγωγία καθιστᾷ αὐτὰς μετ' ὀλίγον ἀσχήμους. Φέρουσι τὸ φέσι

μέσα ρίξιον λευκόν ἢ κόκκινον, τῶν δὲ κορασιῶν τὸ φέσι εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ φλορίων, ἐνῶ τὸ τῶν ὑπάνδρων σκεπάζεται με μαῦρον μανδύλιον.

Οἱ ἄνδρες οὐδέποτε ἐκβάλλουσι τὰ ὄπλα των, οὐδὲ

τὰ ὁποῖα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεστήθησαν ἐκεῖ.
Ἡ Ῥωσσία ἵνα ἔχη τοὺς Μαυροβουνίους ὄργανα τῶν σκοπῶν αὐτῆς ἀποστέλλει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν αὐτῶν τακτικὰς ἐτησίως χρηματικὰς βοηθείας.

Παρθενωγείον ἐν Κετίγῃ τοῦ Μαυροβουνίου.

ἐκδύονται τὴν νύκτα, ἀλλ' εἶναι πάντοτε ἔτοιμοι, εἴτε διὰ ἐκδρομὰς ληστρικὰς ἢ κατὰ τῶν Τούρκων, οἵτινες δυσχυρίζονται διὰ τὴν χώραν ἀνήκει εἰς αὐτοὺς. Οἱ Μαυροβούνιοι εἶναι γενναῖοι καὶ εὐρωστοὶ καὶ δύνανται νὰ ὑπερασπίζωνται τὴν χώραν των κατὰ ὑπερέτερον ἐχθροῦ, ὅπως ἀπέδειξαν κατὰ τὰς τελευταίας μάχας κατὰ τῶν Τούρκων.

Ἡ γλῶσσα εἶναι καθαρὰ διαλεκτὸς τῆς Σλαβικῆς ὁμοιάζει δὲ περισσότερο πᾶσης ἄλλης μετὰ τὴν διάλεκτον, εἰς τὴν ὁποίαν μετεφράσθησαν αἱ Γραφαὶ ὑπὸ τοῦ Κυρίλλου καὶ Μεθοδίου, δηλ. τὴν καθαρὰν Σερβικὴν. Ἡ θρησκεία εἶναι τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας, ἡ ἐκπαίδευσις ἀμελεῖται, πολλοὶ δ' ἐκ τῶν ἱερέων δὲν δύνανται οὔτε νὰ γράψωσι, οὔτε ν' ἀναγινώσκωσι. Κατὰ τὸ 1841 ἐσυστήθησαν σχολεῖά τινα, πρὸ μικροῦ δὲ διάφοροι εὐσεβεῖς ἐξ Ἀγγλίας μετέβησαν ἐκεῖ, ὅπως ἐκπαιδεύσωσι τὸν ἄγριον ἐκεῖνον λαόν. Ἡ προκειμένη εἰκονογραφία παριστᾷ ἐν τῶν παρθενωγείων,

Νόμος Ἀμάσιος.

Ἡ εὐτοχεστέρα ἐποχὴ διὰ τὴν Αἴγυπτον τὸ πάλαι ἦτο ἡ βασιλεία τοῦ Ἀμάσιος, ὅσας πλὴν τῶν ἄλλων δικαίων θεῶν εἰσήγαγεν εἰς τὸ κράτος του καὶ νομον, ὅστις ὑπεχρέου πάντα Αἰγύπτιον νὰ δεικνύῃ κατ' ἔτος εἰς τὸν νομάρχην, πόθεν πορίζεται τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα. Τοῦτο ἐὰν ἡμέλει νὰ πράξῃ, ἢ ἐὰν οἱ πόροι του δὲν ἦσαν νόμιμοι καὶ ἐκ νομίμου ἐργασίας προερχόμενοι, ἔπρεπεν ἀνυπερθέτως νὰ τιμωρηθῇ μετὰ θάνατον ἢ αὐστηρὰ ἐφαρμογῇ τοῦ νόμου τοῦτου εἶχε διεγείρει οὐ μόνον τὴν φιλοεργίαν, ἀλλὰ καὶ τὴν δικαίαν ἐνασχόλησιν, αἵτινες κατέστησαν τοὺς Αἰγύπτιους εὐτοχεῖς. Τὸν νόμον τοῦτον ὁ Σόλων λαβὼν ἐξ Αἰγύπτου μετεφύτευσε εἰς τὴν Ἀθηναϊκὴν του νομοθεσίαν ὑποχρεώσας τὰς Ἀρειοπαγίτας νὰ ἐξετάζωσι τὰς τῶν πολιτῶν ἐνασχολήσεις.

Ὁραῖος νόμος, ἀλλ' ἐστάθη διαβατικὸς ὡς ταχύπτε-

ρος διότι δὲν προήρχετο ἔσθων ἐκ τῆς καρδίας τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' ἦτο ἐξωτερικῶς ἐπιβεβλημένος ὁ Χριστός μόνος δύναται νὰ ἐγγράφῃ τοὺς νόμους τοῦ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων ἀμεταβλήτους.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Τὸ θαυμασιώτατον ὠρολόγιον ἐν τῷ κόσμῳ.

Ἐν Πεννυουλθανία τῆς Ἀμερικῆς ὑπάρχει περιεργόν τι ὠρολόγιον, τὸ θαυμασιώτατον ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ὑπερβαῖνον καὶ αὐτὸ τὸ περίφημον τοῦ Στρασβούργου. Ἐικοσι ἔτη ἐδουλεύθησαν εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ. Τὸ ὠρολόγιον ἔχει ὕψος 11 ποδῶν, εἰς δὲ τὴν βᾶσιν τοῦ ἔχει πλάτος 4 καὶ εἰς τὴν κορυφὴν 2 ποδῶν. Τρία περίπου λεπτὰ πρὸ ἐκάστης ὥρας, ὄργανόν τι ἐντὸς τοῦ ὠρολογίου παιανίζει ἱερῶν τι ἤσμα καὶ οἱ κἀδωνες ἤχουσι, τῆς δὲ ὥρας τῆς ἡμέρας ἤθη σημαίνουσης, διπλαῖ τινες θύραι ἀνοίγουναι, καὶ μορφή τις παριστάνουσα τὸν Χριστὸν, ἐμφανίζεται, μετὰ τὸ ὅποιον, ἄλλης θύρας ἀμέσως ἀνοίχεται, ἐξέρχονται οἱ δώδεκα ἀπόστολοι εἰς μετὰ τὸν ἄλλον. Ἄμα δὲ πλησιάζουν τὸν Χριστὸν ὑποκλίνομενοι εἰς αὐτόν, ὅστις πράττει τὸ αὐτό. Ἐπειτα δὲ ἀπέρχονται δι' ἄλλης θύρας. Τοῦ Πέτρου πλησιάζοντος, ὁ Σατανᾶς ἐμφανίζεται εἰς τὸ ἄνωθεν παραθύρον πειράζων αὐτόν. Ὁ Διάβολος ἐμφανίζεται πεντάκις, μετ' ὃ, ἄμα ὁ Πέτρος ἀρνηθῆ τὸν Χριστόν, κράζει ὁ ἀέκτωρ. Ὅταν δὲ πλησιᾷ ὁ Ἰούδας, ὁ Διάβολος κατερχόμενος τοῦ παραθύρου ἀκολουθεῖ αὐτόν ἐξερχόμενον τῆς σκηνῆς. Αἱ τρεῖς Μαρίας προσέτι λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν παράταξιν ταύτην, μετὰ δὲ ταῦτα αἰθύραι πάλιν κλείουσι. Τὸ ὠρολόγιον τοῦτο προσέτι δεικνύει τὰς φάσεις τῆς σελήνης, τὰς παλιρροίας, τὰς ὥρας τοῦ ἔτους, τὰς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, τὴν ἡμερομηνίαν καὶ τοὺς ἀστερισμοὺς, ἦτοι τὰ σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ. Ἐπὶ δὲ τῆς κορυφῆς περιπατεῖ ἀπαύστως στρατιώτης φυλάκων ὡς ο κ ο πό ς ! Ἐνῷ αἱ θύραι παρέρχονται μορφαί παριστάνουσαι τὴν νηπιότητα, τὴν νεότητα, τὴν ἀνδρικὴν ἡλικίαν καὶ τὸ γῆρας ἐμφανίζονται. Ὁ θάνατος προσέτι λαμβάνει τακτικὸν μέρος εἰς τὸ πανόραμα! (Ἐκ τοῦ Ἀστέρου τῆς Ἀνατολῆς)

—Φοβούμεθα τοὺς ἀνθρώπους τόσο πολλὰ, διότι φοβούμεθα τὸν Θεὸν τόσο ὀλίγον.

—Ὁ μέγιστος φίλος τῆς ἀληθείας εἶναι ὁ Καιρὸς· ὁ μέγιστος αὐτῆς ἐχθρὸς ἡ Δεισιδαιμονία, ὁ δὲ παντοεινὸς φίλος αὐτῆς ἡ Ταπεινοφροσύνη.

—«Καλλίτερον τὸ ὀλίγον ἐν φόβῳ Κυρίου παρὰ θησαυροὶ πολλοὶ καὶ ταραχὴ ἐν αὐτοῖς.» (Παροιμ. ιε, 16.)

Ὁ κρότος.

«Ὁ κρότος δὲν προξενεῖ κανὲν καλόν· τὸ δὲ καλὸν δὲν κάμνει κρότον.» Τοῦτο ἦτο τὸ προσφιλές λόγιον γέροντός τινος Γάλλου κληρικοῦ, ὅστις συχνάκις τὸ ἐπανελάμβανεν εἰς τοὺς ἐνοχίας του. Πράγματι δὲ τὸ σοφὸν καὶ διδακτικὸν τοῦτο λόγιον εἶναι πολὺ κατάλληλον καὶ σφέλιμον δι' ἄλλους, καὶ πρέπει πάντες νὰ τὸ ἐνθυμῶνται, πρὸ πάντων ὅμως τὰ παῖδια, τὰ ὅποια ὀφείλουσι νὰ γίνωνται ἀνθρώποι ταπεινοὶ, εὐγενεῖς τοῦς τρόπους, ἀγαθοὶ, εὐμενεῖς καὶ ἀξίεραστοι.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Εἶμαι τι ἀφυγον,
Καὶ ὅμως προφερόμενον ἐκφραζῶ πόνον.
Τὸ ἐν τῶν συστατικῶν μου εἶναι ἀχώριστον τῆς χαρᾶς
Καὶ τίθεται ἐπὶ κεφαλῆς σπυδαίῳ στρατιωτικῷ σώματος.
Τὸ ἕτερον, καὶ τοι δὲν μέγα καὶ μακρὸν,
Ἀποτελεῖται ὅμως ἐκ δύο μηδενικῶν
Ἀμφότερα δὲ σχηματίζουσι τὸν ἀριθμὸν 1400.
Πεζὸς αἰνιγματογράφος.

Δύοις τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος

A ρ α τ ο ς
1 — 100 — 1 — 300 — 70 — 200 — 672

Ἄρτος, ἄρα, ἄρα, ἀρά.

Τὸ ἔλυσαν, Ἀθηνῶν Γ. Γ. Χρηστοφῆς, Ξ. Γ. Σταλάκης, Γ. Κ. Πιερίδης καὶ Καλλιόπη Στ. Περίκη· ἐκ Πατρῶν Π. Σιγανόπουλος, Ἰθάκης Μαρτινάκη Δ. Πιέρου, καὶ Κραβασαρά Γ. Παπανικολάου.

ΙΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πῶς ὠνομάζετο ἡ Ἱερουσαλήμ πρὶν γείνη καθέδρα τοῦ βασιλέως Δαβὶδ;
2. Ποῖος περίφημος ἀνὴρ ἐβασιλευεν ἐν αὐτῇ;
3. Πόσα καὶ ποῖα εἶναι τὰ κατ' ἐξοχὴν μυστὰ εἰς τὸν Κύριον;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

«Ἄ σ τ ἦ ρ τῆς Ἀνατολῆς», ἐφημερίς οἰκογενεακῆ, διατρέχει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας. Εἶναι ἡ πρεσβυτέρα ὄλων τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλληνικῶν ἐφημερίδων, πλην τῆς Σμυρναίας «Ἀμφαλιέας» καὶ ἡ μόνη τοῦ εἶδους τῆς εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν. Περιέχει ὅλην ποικίλην ἀρμολόγησαν διὰ γονεῖς καὶ τέκνα, ἡλικιωμένους καὶ παῖδια, ἀνδρας καὶ γυναῖκας. Ἐκδίδεται δὲ ἅπασι τῆς ἑβδομάδος εἰς διακοῦν φύλλον καὶ εἶναι ἡ εὐθηνότατη ὄλων τῶν ὑπαρχουσῶν ἐφημερίδων. Τιμὴ ἑτησία προπληρωτέα διὰ τὴν Ἑλλάδα 2 ἑ δραχμαί, διὰ τὸ ἐξωτερικὸν δέκα.

Συνιστῶμεν αὐτὴν εἰς τὰς οἰκογενεάς, αἰτινες λαμβάνουσι τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων ὅπως δὲ παράσχωμεν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς γονεῖς καὶ ἄλλους νὰ δοκιμάσωσιν αὐτὴν, δεχόμεθα καὶ τριμηνιαίαν συνδρομὴν 1 1/2 δραχμ.

Ὅστις ἤθελε κάμει 20 συνδρομητὰς εἰς τὴν Ἐφ. τῶν Παίδων καὶ ἀποστέλλει τὰς συνδρομὰς εἰς τὴν διεύθυνσιν λαμβάνει τὸν Ἀστὲρα δωρεὰν ἐπὶ ἑν ἔτος.

—«Ἡ Κυρὰ Καλῆ» διήγημα τερπνὸν καὶ διδακτικόν, δημοσιευθὲν διὰ τῆς Ἐφ. τῶν Παίδων, πωλεῖται εἰς φυλλάδιον μὲ 11 ὠραίας εἰκόνας ἀντὶ 1 δραχμ. συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ταχυδρομικῶν, ἐν ὅδῳ Ἐργεῖοῦ ἀριθ. 79.

— Αἱ λύσεις τῶν αἰνιγμάτων πρέπει νὰ μᾶς στέλλωνται πρὸ τῆς 20 ἐκάστου μηνὸς, ἄλλως εἶναι ἀργὰ πρὸς δημοσίευσιν.